

Ljubav: ljudožderstvo

radmila lazić

LETNJI BILTEN

čitaš:
objave
javne temperature
porediš grad i grad

šapućeš:
neke rečenice
s kraja na kraj
sobe—
sebe

ostavljaš:
ogriske, opuške
slova
gde god stigneš

gutaš:
štošta
s kockicama leda
ili bez

letnji je dan
svlačiš se:
pred ogledalom
pred sobom
ili pred nekim drugim

navlačiš kožu vučice
koja je zadojila Romula i Rema

PRIZOR DOSTOJAN REČENICE

šta sam mogao *
bio sam slavan
i kako sam se onda mogao
sagnuti
za zlatnik, prsten, grivu
koje more beše izbacilo
zajedno sa ranama
njihovih vlasnika
sada već mrtvaca

i da ne razvijam dalje sliku:
obala beše posuta

nakitom i telesima
prizor dostojan rečenice
koju izustih prijatelju
»Uzmi to jer ti nisi Temistokle«

uostalom
zar pre toga ne dobih
za hleb, vino i varivo
varoši: Magnesiju, Lampsak i Mijunat
a za postelju i odeću
varoši: Perkotu i Peleksepsidu
izgovorivši isto tako
jednu od mojih devet
čuvenih rečenica

koje zabeležiše Plutarh i ostali
da vi izvučete pouku
a ja dobar glas

BEKET: USTA

živ je
taj Gospodin
što usta
zna otvoriti
smrti

bez prinude
bez pomoćnih sredstava
dozvoljavajući joj
da diše na nos
ravnomerno

dok On ne podeli uloge
usnama
jeziku
nepcima
zubima
i putujućim glumcima

života ne naglašavajući
nijedan slog

s jednim izuzetkom

LJUBAV: LJUDOŽDERSTVO

»U kuhinji crva i gavranova*
odradio si svoje
i to po azbučnom redu
Volteru, pričalico
dajući nam lekcije
al' razdvajajući
ljubav i ljudožderstvo
kao da si bio zažmirio
na proplanku i žezi
ljubavlju nazivajući
oglodanu kost
bačenu od bogova
na koju kidišemo
kao zveri
usput proždirući
jedno drugo
s jednom dilemom:
početi od nožnog palca
ili od duše

* Volter

LAV U OBJEKTIVU

izronivši iz šume
tapkajući šapama
grivom tresući
pogledao je po meni
protegnut
sa svojih 186 cm
izdignute glave
načuljenih ušiju
raširenih nozdruva
zategnutih tetiva
sav pretvoren u čula
spreman na skok
kao jedan iz niza
arhajskih lavova
u Delosu
što gledaju u ruševine
hramova i riznica
otvorenih čeljusti
(ili usta)

srboljub / staklari
mitić

Prokupačkim staklarima

Obdan-obnoć ljudi
U staklari ljudi
Ljudi u staklari
U paklenoj jari
Obdan-obnoć ljudi
Ljudi čudomoćni
Ljudi čudomoćni
Biju se sa ognjem
Ukleti staklari
Cudo čine divno
Golim srcem čine
Skoro goli ljudi
golim srcem grade
I golim očima
U paklenoj jari
Usred vatre ljudi
Usred vatre ljudi

Ljudi skoro goli
Ljudi skoro goli
Ko na megdan idu
Ljutaj kvarcnoj smoti
Strašno usijanoj
Ko na megdan idu
U ime lepote
Goloruki idu
Goloruki idu
Ogromnim rukama
I srcem ogromnim
Biju se sa vatrom
Strašno ko sa smrću
Žive kugu zvezde
Usred ognja ljudi

Njih devet u krugu
Njih devet u krugu
Vuku kvarcno testo
Kao dugu šarnu
Rastopljeni kamen
Ko plamen što teče
Skoro goli ljudi

Umeju i smeju
Da rukama golim
Da očima golim
Saviju u ružu
Ukleti staklari
Njih devet u krugu

Njih devet u krugu
Njih devet u krugu
Igraju se vatrom
Igraju se strašno
Divno se igraju
Divno se igraju
Krvavim očima
Ogromnim očima
Tumaraju vatrom
Njih devet u krugu
Njih devet u krugu
Ogromnim rukama
Ukročuju oganj
S kamenom se biju
S vatrom se rvu
Smrtno neumorni
Smrtno zaljubljeni
Oni zubma škripe
Oni strašno dahću
Oni strašno viču
U krug u krug skačuć
U krug u krug skačuć
Kao da igraju
Njih devet u krugu

Biju se sa vatrom
Ukleti staklari
Ukleti staklari
Na britkome rezu
Radosti i boli
Ljudi skoro goli
Ljudi skoro goli
Vuku kvarcno testo
Krvavo se znoje
Usred vatre ljudi
Krvavo se znoje
Biju se sa vatrom
Strašno ko sa smrću

Usred ognja nagi
Krvavo se znoje

Svu noć u staklari
Ukleti staklari
Ukleti staklari
Od znoja i krvi
Od sna i očiju
Dugošarene boje
Mešaju sa staklom
Ljudi skoro goli
Ljudi skoro goli
Usred ognja stoje
Kao usred pakla
Zakletnici stakla
U ime lepote
I oka što voli
Ljudi skoro goli
Ljudi skoro goli

Sred paklene vatre
Usred jare ljudi
U plamenu ljudi
Ko međ mačevima
Međ sabljama živim
Živo grade sunce
Od belutka mrtvog
Ljudi skoro goli
Ljudi skoro goli
Dlanovima golim
Plamen izvijaju
U cvet suncoliki
Njih devet u krugu

Obdan-obnoć ljudi
U staklari ljudi
Ukleti staklari
Svu noć sred plamena
Ljudi skoro goli
S plamenom se biju
Usred ljute jare
Kao usred pakla
Ljudi skoro goli

Usred vatre živi
Od kamena sinjeg
Od vreloga stakla
Od živoga ognja
Od sna i očiju
Od srca čežnjivog
Grade nevidenu
Nebesnu činiju

Njih devet u krugu
Njih devet u krugu
Skoro goli ljudi
Ljudi usred ognja
Sevaju očima
Očima pevaju
Protiv vatre goli
Protiv vatre goli
Plamen rastapaju
Srce rastapaju
Čelo rastapaju
I meso na plamen
I kosti na plamen
I srž iz kostiju
Da nagnaju kamen
Da mrtvi belutak
Pretvire u cveće
U smeju lepotu
Detinjih očiju

Skoro goli ljudi
Skoro goli ljudi
Isred ognja goli
Sa ognjem se biju
Usred vatre kugu
Ogromnim rukama
Ogromnim glavama
Iskivaju snagom
Snova i očiju
Divnu čudobojnu
Ko nebo ogromnu
Od stakla tepsiju.